

Страх

Свирепо свиване на коремните мускули, изсъхване на цялата устна кухина, моментален рефлекс да повърнеш, изтъняване на гласа, заекване, изпотяване. Не успяваш дори да изпсуваш. Очите ти са грозно изцъклени и не можеш да го прикриеш.

Не можеш да спиш сам. Не можеш да спиш без нощната лампа от 8Мрау. Понякога просто не можеш да спиш. То е под леглото и в гардероба. Сянката на пуловера ти на стената, малоумното клише за клона зад прозореца.

Потиш се още. Въртиш се в контролирана, но уморяваща те паника. През главата ти минават прагматични мисли относно ранното ти събуждане на следващия ден и отговорностите, които лежат на треперещите ти плещи.

През целия ден ще се оглеждаш страхливо, ще си уморен. Разговорите ти с всички ще са като насън. И утре. И следващия ден. И след него.

Като малък майка ти те е оставила да гледаш с нея „То“, „Кошмари на Елм Стрийт“, Разкази от криптата“. Нищо повече.